

VAN OVER DE IESSEL

juli 2016

met in disse editie:

- *'As een plusie in de wind' deur Diny Kloek*
- *'Bloedmooi' deur Mineke Mollink*
- *'Midzommer' deur Gerrie van der Waarde*
- *'Zunnewende' deur Herman Kampman*
- *'Skaemte' deur Riek van der Wulp*

Colofon

•Joargaank 07, Nummer 03

•Utgave: 1 juli 2016

•Deur: SchrieversBond Overijssel
Iesselacademie
Twentse Welle
Provincie Overijssel

Redactie:

- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Webpagina: Wim Holsappel

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp en Diny Kloek

of een bi-jdraege van de auteur

Volgende editie: 01-10-2016

Inhold

titel	schriever	bladzijde
Veurblad		1
Colofon		2
Inhold		3
Meuite weerd umme te wieten...		4
Van de redactie	Henk Vos	5
Midzommer	Gerrie van der Waarde	6
Zunnewende	Herman Kampman	7
As een pluusie in de wind	Diny Kloek	8
Strip: Meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	9
Bloedmooi	Mineke Mollink	10
Troanen	Jannie Bakker	11
Vleenderboom	Fenny Martens	12
Dakhaze	Gerrit Kuijk	13
De dichter en zien hond	Diny Groothalle	15
Letters op papier	Henk Vos	16
Dree vassies	Mineke Mollink	17
Trappeert	Bert Wolbert	18
Mit den Arsch in der Butter	Henk Hooijer	20
Skaemte	Riek van der Wulp	22
Suja suja kiendtien...	Vriezenveen	26

Meuite weerd umme te wieten...

De Zintuugentuun

De tuun hef pas de leste jaoren de waardering ekregen, die het eigenlijk al zo lang verdiende. Zolang as ik in de Sluus woone bin ik al weg van dizze tuun.

In de jaoren veur dat Albert Greveling d'r mit an de gaank gung, was het er allemaole veule wilder. Een tuun vol mit plaanten die gien strobried in de weg elegd worden. En die net zo kunnen gruien as de natuur heur dat ingaf. Ik bin d'r toen nooit in ewest, maar volgens mij was d'r toendertied zonder kapmes mit goed fatsoen niet deur te komen.

Maar wat was het een schitterende tuun!

En schitterend is hij nog steeds. Maar wel hiel aans. Het wilde, het ruige is d'r wel een beettie of. Een meinse is zich d'r mit gaon bemuien. Maar wel iene die wet waar as hij mit bezig is.

De tuun is toegankelijk emakt. En d'r bint objecten toe evoegd. En dat allemaole op een maniere die jong en old ansprek. Honderden meinsen bint inmiddels in dizze tuun ewest. En net zoveule meinsen bint d'r enthousiast weer uut' ekomen. De prachtigste foto's bint d'r hier emakt. Televisie opnames bint d'r hier op eneumen. Fotoclubs en tuunvereni-gingen hebt heur harte hier op ehaald. Maar wel het meest bijzondere.. een Russisch glossy tidschrift hef een forse (foto)reportage ewijd an de mooiste tuun van Nederland. Dat is dus volgens die Russen niet de Keukenhof. Nee, dat is de zintuugentuun van Albert en Anneke Greveling in Zwartsluus.

Henk Hooijer

P.S. a'j deur dit verhaal nijschierig eworden bint naor dizze tuun. Auto of fietse parkeren in het centrum van Zwartsluus. Een inwoner anspréken. En ie bint d'r zo. Tussen zunsopkomst en zonsoudergang ma'j d'r zo in.

O ja, fototoestel niet vergeten mit te nemen.

Van de redactie...

Dat et invuln van et redactierubriekie soms met storingsperikelen tot stand mut kom, is soms wel, en echt wel hoaste helemoale, een naar gedoe. Mar goed ik bin weer bezig.

Tot tweemaal toe hef mien computer mi-j in de steek e-loaten.

Toen ik bedachte dat ik ok nog een tablet had woar ik op kun warken wus ik ok weer dat dat apparaat et ok niet deed.

Maar ik had al wel alles deur è-lezen wat ik bin e-kregen had.

Et bint allemoale gedichies en verhaaln die de muite weerd bint um te lezen.

Veur mi-j was et mooi weer um op et balkon te zitten en later was et koald genog umme noar bin te goan um doar te goan zitten lezen. (Ik stoa d'r hoaste nooit bi-j)

Het eerste verhaal dat ik las was van Riek v.d. Wulp. Wat doar in stiet had mi-j ok kun overkoom en later heel veule **skaemte** van kriege.

De **zunnewende** die Herman Kampman beschref, wil ie zo bi-j wezen en an met doen.

Dat Henk Hooijer vake apartigheid metmaakt dat wusen wi-j wel. Nöw hef hij er ök weer een verhaaltie over è-skreem.

De 'Suja suja kindtie...' varsies uut de oalde deuze spreek den ik ök wel weer wat lezers an. Mineke Mollink hef is beskreem over hoe et is om op hoge hakken te lopen.

Een gedicht over de vluchteling kun ie ok op wachen?

En ja, **de dichter en zien hond** .

Um bi-j noa te denken.

Jannie Bakker zorgt weer dat wi-j weer medeliens gevuuln kunt hebben met: **Troanen**.

Fenny Martens is wies met heur **vlinderboom**.

Een **midzommer** is natuurlijk prachtig maar dan mut et wel echt goed weer wezen.

Henk Hooijer priest Alber Greveling zien tune an. Bin ik helemoale met iens.

A-j van ondeugde hoalt dan is et verhaaltie van Bert Wolbink een spekkie veur oen bekkie.

De **dakhazen** van Gerrit Kuijk haalt herinneringen op.

A-j wat oalder wordt dan beslöp oe soms iets wat ie soms niet begriep.

De redactie roadt iederiene an um d'r is bi-j te goan zitten en VODI rustig deur te lezen.

Henk Vos.

Midzommer

*Juni, late, lechte uren
Lege zonne, koesterend nog
Golden wolken an de loch
Oh, kon dit mar altijd duren*

*Lauwe zommerwînd die blös
zeute zommergeuren an
van liguster en de lînde
Ik wil zweven in de wînd en*

*in de midzommernacht
wîl ik op blote voten dansen
op 't frîs bedauwde grös
'ke gooie alle remmen lös*

*Zwaaien, zwieren in het rond
en dan wieter niks meer motten
Gauw zölt weer de dagen korten
Gauw zal ik miezelf weer vinden:*

beide benen op de grond

Gerrîe van der Waarde -Wesepe-

Zunnewende, zunnewende,
blief nog eam bie oons!

'n Langsen dag en 'n kortsen nach:
blief wakker luu 't is zunnewende!
Geniet van wat het leam oe brach
en deank nog niet an 't onbekende.

De oavervloed in de natuur:
maak meziek en zing een lied.
Loat jongern daansen um een vuur
noe de zonne heel eam stille stiet.

De zonne klum noar 't hoogste punt
en deu heur wark met volle krach.
Heur energie wördt oe e'gund
op dissen langsten dag.

De gewassen bint noe mooi volgruud;
het riepen kan beginnen.
En noe ook het Sint Janskruud bluuft
bi-w ook opgeruud van binnen.

De zunnewende gif oons krach.
Moedigt oons an um deur te goan.
Want dan ko-w voort met een breeden lach
de donkere daagn weerstoan.

Zunnewende, zunnewende,
eeuwenlang bemind,
o-j noe bie Stonehenge
of bie oons in Heldern bint.

As een plusie in de wind

**Half wege-dökken
achter mooders rökke
zie ik heur stoaan,
drie törve hoog;
een wearloos kind
dat spölbal is e-wödden
in een weareld
woar alleen verliezers bint.**

**Doar, wege-kröppen
achter mooders rökke,
zöch ze de wärmte
van het eagen nös;
de zuute lucht
van alles wat vertrouwd was,
nog veur het vôtgoan
op die vreselijke vlucht.**

**Doar stiet ze noe
verleagen en niejsgierig;
het onbekende laand
kek heur zo vrömd nog an
en in heur grote donk're oogn
zie'k troanen van verlangen
noar 't oale nös
woarhen ze niet mear kan.**

**Doar stiet ze noe
klein plusie in de wind
veur vôt e-dreven
van heur wortels en heur
laand;
heur oogn vraagt oons
enkel mar um wärmte
um meadeleam
en een toegestökken haand.**

Diny Kloek -Hellendoorn-

Bloedmooi.

(Wie zichzelf verhoogt...)

“ Nöh, he-j noe oe zinne?” snauwdn de rechterschoene noar 'n linker en heur stemme slöa oaver van kwoadheid. “Woar is oew gezonde verstaend ebleemn. Iej goat aaltied te verre! A-j op zukke hoge pinnen stoat as-e wiej, dan vargt det grote zorgvuldigheid van oons. Det mu-j anvuul'n a-j det ma weet! “

De knalrode lak-schoene met de hoge pinn'n, ja... wel van 10 cm hoge(!) , waarn onderin de kleerkaste esmettn en doar laegn ziej in 't schemerduuster hun zundn te oaverdeankn.

Tja, koningin Maxima kon op zukke stiletto's gewöddn. Ziej leek gin enkele meuite te hebben met het in- en uutstappen bie den wiebeligen Golden Koetse, ma hün baasie was det heugteverschil gewoon niet ewend, die zwikk'n al met 'n klean hakkie alle kaentn op.

Toch höal de linkerschoen zich ma wieselijk stille. Ziej löat de storm ma oaverwaej-n want ziej had begrepp'n det hun bazinnegie 'n nieuwe hakke wol loatn zett'n en in det geval mossen ze nog wieder met mekeare deur 't leamn. Ma de oarigheid was 't er goed of dèt begriep iej.

Het was jammer det vanof hun geboorte den rechter schoen bie heur in de deuze was ezet. Mooi klik-klakkn, konne niet, durfd'ne niet. Lange teene? Hoal der ma oaverop..! Lekker 'n keer gek doene met daensen? Moch dus ok al niet. Links vröag zich dan ok of: Waortoe zinne wiej op aerde? Nöh..? Weet iej het?

In plaats det mevrouwgie Rechts, heur dankbaar was det ziej 't in de beene had ehoaldn! Pas noadet ziej de knak had eheurd in 't enkel van hun baasien, was ziejzelf ok pas ebrökkn. Geheel legitiem zeg ma... En, enne toen waarn de foto's al emaaft ! Ma dankbaar... köj net deankn... Allenig ma commentaar! En noe zat 't bazinnegie in 't gips en lagen zullie beidn as gekantelde rode schiepn op 'n boek in de donkere kaste. Ene zelfs met 'n gebrökkn mast, vuul iej em..? Ma één ding is zeker doar kwaamn ziej beide wel weer uut det zo- j ziene!

De linkerschoen glimlachn in zichzelf. Gelukkig had 't vrouwgie de foto's nog en die waarn bloedmooi!

Mineke Mollink -Hellendoorn-

Troanen

Gisteroavmd ad ze et leste glas ebreuken. Et leste glas van flinterdun, fraai geslepen kristal, nog van et glasservies van eur opoe. Een dierber ærfstuk.

Zie gebruikte et nooit, mæR op disse speciale oavmd ad ze et veurzechtig uut de kaste epakt, evuld met rooie port en zittend in eur gemakkelijkste stoel leeg-enipt, slukkien veur slukkien, genietend van de feestelijke, bloedrooie draank, et bezondere glas dat eur stillegies olde veraelen toefluusterde en eur dromen over een toekomst vol zute ge-eimen.

Mörn zol eur kleindochter, eur ienigste, trouwen en zie zol eur getuge wezen.

Zie ad de moed al oaste op-egeven: Kritstel was al vievendærtig en bealve een lieve kleindochter ook een ambitieuze jonge vrouwe met een flitsende carrière en een spraankelend uitgoansleven. An vastigeid leek ze weinig be-oefte te em tot ze dus veurig joor Max leerde kennen en al de opwiendende puzzelstukkies van eur bestoan opiens stabiel op eur plæk leken te valen. En now mörn dus de brullefte en wie wet... Værder droomde ze mæR niet.

Zie ad et lege glas veurzechtig noar de keuken ebracht en be-oedzem of-ewassen. Toen as ze et glibberig-natte glas op wol pakken um et of te dreugen was et gebeurd: et glas glipte uut eur vingers en spatte in duzend splinters uut mekaere op de

tegelvloere. Bi-j et oprumen van de skærven sneed ze eur ook nog lillijk in de vinger en zie wus niet goed woorumme d'r toen opiens alsmæR troanen over eur wangen gleden.

Dat was woor as ze an mos deinken toen as ze vanmörn, op wæg noar de kapper, misstapte op de stoeperaand, zwekte, vøl en doorbi-j een aekelig gekraek eurde. Eur ræchterbien lag in een raere bocht onder eur. De zeerte kwam pas noa de troanen en weer wus ze niet woorumme die mæR over eur wangen bleven stromen.

Jannie Bakker- Genemuiden-

Vleenderboom

In't veurjoar hek oen köppie kleaner emaaft
 Mar iej begun a gauw te greuien
 En toe de zonne oe bescheen
 Was oene kaalheid rap verdween
 Begun iej welig te bleuien.

Iej stoat in't huukiej van mien hof
 Greuts bin iej an het proonken
 Met oene felle peerse glood
 Maakt iej de zömmer veur mien good
 En vleenders zit noa oew te loonken.

Zo greujn iej stille mar vedan
 Oew bleujssel wödn deur de reagen nat
 Mar as de zonne oe bescheen
 Waan dröppels ok a gauw verdween
 Iej kreegn ne verfrissend bad.

Ak noe mien oogn dichte doo
 't Is of ik oe dan heur zoemen
 Waant an oew zute nectarnat
 Dreenkt de biejn en vleenders zik a zat
 An oene meue peerse blomen.

De vleenders fladdert um oen boom
 Diej komt op oen nectar of
 En met oene hönnig zute geurn
 Ook met oe purper peerse kleurn
 Bin iej de koninginne van mien hof.

In harfst verlies iej weer oe blad
 Oe blomen kreegn ne broene kleur
 Iej komt noa de zommer op verhaal
 Oe takke wödn arg laank en kaal
 Mar toch kom iej de weenter deur.

Fenny Martens -Hellendoorn-

Twee dakhazen old ... ?! Virtuoso!

Mien peugeootjen zet ik op een pärkeerplaatse langes de Wètering. Dan loop ik um het olde scheulken hen wat jören hierveur töt woonhuus verbouwd is. Ik wete nog dat döör in negentien zeuvenveertig een foto van Wilhelmina Regina hing en noa achtenveertig ene van Juliana. Het is stille um dit paleisken. Butendat is het ook nog windstille, zoodat ik gin rusend rieet en kabbelend water heure. Ik wil toch wel graag weten hoe of de woning der noe, zon veertig jöör noa de eerste verbouwing van schole töt woonhuus uutzut. Bliëkböör is ter gin mense thuus; op mien bellen aan de ingang wördt gin geheur egeven. Hoaste zeuventig jöör elejen heb ik de oavergang van aprilschole töt augustusschole in Henforden mee-emaakt. Oke de 'ondergang' van disse tweeklassige kleine 'universiteit' van de gemeente Olst is an mien nieet veurbie egoan: ik bin immers altied met mien gezin in disse kontreien bliëven wonen, Salland is altied mien land ebleven, töt noe in tweeduzend zestiene.

Ik vroage an een veurbieganger of e weet wiee of ter in het huus woont; ik zegge derbie dat ik de meester bin van veur bienoa zeuventig jöör en hee zeg: "O joa, Meester Kuuk; ken iej mien nieet meer?" En ik herkenne hem dan. 't Is ook een Gerrit. Hee vertelt mien dat de kaerte van Nederland nog altied op de binnenmure espöörd ebleven is en dat ter al verscheiden anderen hier noe ewoond hebt. Dan vrög e mien hoe old of ik feitelijk binne. "Achentachtig", zeg ik. . .

"Dan is Meester dus twee dakhazen old", zeg Gerrit. "Ik binne een zwane en een pielentien". Ik kieke Gerrit zoo verbaasd an blickböör, dat e uutleggen geet wat e meent. Hee tekent met zien linker wiesvinger twee grote achten in de lucht. Ik snap het en ik knikke: "Een dakhaze of een katte hef de vorm van een achte, dus twee dakhazen naast mekäre is 88; dan mot een zwane en een pieleken tweeënzeuventig, namelijk een zeuven en een twee wèèn. Iej bint altied nog diee beelddenker diee in het begin van de vieftiger jören bie mien in de klasse zat.

Dan schöt mien plotseling te binnen dat ik ens een column oaver de dakhaze heb eschreven in het midden van de negentiger jören, toen ik nog veur het Dèèmter Dagblad en de Zutphense Krante werkten. Ik wete nog vriej nauwkeurig wöör "Dakhaze" oaverging. Ik zegge: "Gerrit, weet iej nog dadde wiej ens een keertjen met de hele schole tussen de middag hebt stoan kieken nöör een katte diee op de nok van de schole zat?" - "Joa zeker Meester! Iej hebt toen mien nog uutelegd wöör of haze vandan kwam. Dat weet ik nog steeds, umdat ik het oke an een boel anderen verteld hebbe. Iej hebt ons toen verteld dat haze gries betekent, en het was ook een grieze katte diee döör zat. Het olde Noorse 'hoss' met twee slangen betekent griesbruun en in het olde Engels is 'hasu' gries. Het olde Fries kent het woord 'hasa'veur haze"

"Joa Gerrit, iej wazzen dat jungesken dat naast mien stond en wees en zei: "Meester, dat is noe een echte dakhaze", en wiejluu hebt toen met de hele klasse nog lange noa-eproaat op het schoolplein, wiel op het pannendak de grieze katte zat, heerlijk in het zomierzunneken. Zeej of hee wasten zich. Wat bie iej feitelijk later goan doon?" - "Ik bin timmerman eworden. Ik hebbe nog de olde ambachtsschole in Dèèmter ehad. Ik bin een annemmerieje begonnen en ik hebbe zelluf altied härd met de jonges en meiden mee-ewärkt. Noe ma'k kuieren woa'k wille. Meester zei vrogger al tegen mien: "Oew härsens zit an oew lief; wa'j zieet, kui'j maken. Iej hebt golden handen". Ik hebbe een feine tied bie oe hier in Hengforden ehad en wat ik bie oe eleerd hebbe, hebt ze mien nooit meer können ofnemen!"

Wiej nemt ofscheid van mekäre. Ik stappe in mien peugeot um nöör huus te riejen. "Twee dakhazen old ?..!" Hoe kom iej derop? Enkeld een beelddenker kan zukke dinger uten! Virtuoso is het feitelijk! Een schriever zol der sjeloers op worden?!

Gerrit Kuijk -Deventer-

De dichter en zien hond

**Ziej waandelt samen deur het bos
de dichter en zien moet
ziej voert gesprekken zoas ze alleen
tussen honden en dichters goat**

**Het giet der mangs verhit an toe
beide bint goed gebekt
geen onderwerp is der taboe
maar nooit zonder respect**

**Ziej kunt ook samen heel goed zwieng'n
juust dan wördt völle e'zeg
veural wanneer de hond zien kop
op zere plekken leg**

Diny Groothalle, Den Ham

Letters op papier

Al stoat er honderdduzend letters op papier,
De schriever mut ze nog wel op de goeie plekke zetten.
Op roazend veule zaken letten.
Aanders klopt er dan van wat er stiet, gien zier.

Met letters ku-j gedichies maken,
Maar ök wel een verhaaltie, in een bekend of een vrömd taaltie.
En dan deur al die letters.
Een gevulig snoartie raken.

Met letters ku-j mekaar verstoan.
Ai-j doar een troostend woord van maakt,
Er iemand in zien smart met raakt,
Dan he-j iets goeds met letterties è-doan.

Henk Vos -Hoogeveen-

Dree Vassies van Mineke Mollink.

D'r was eens 'n wicht det vröag an 'n clown: Zeg eens meneertje woarumme kiek iej zo down? Iej heurt toch te lachen met zo'n zunnegien op de wange?
A-j zo droevig kiekt wörd ik van oe zelfs bange! Toen lachen de clown weer vrolijk noar 't wicht, want met 'n zunnegien op de wange bi-j det verplicht.

D'r was een 'n kwestie det zat tussen twee vuren in. Hej mos d'r zelf umme lachen, veural in 't begin. Ma in 't lesten verveel'n 'em det geredetwist en gaf hej zich gewönnen en zea ieskoald: 'k Heb miej vergist.

D'r was eens 'n harfststorm den weaiden deur 't bos en deur zien wilde krach raak'n 't oale hoalt lös. De luu waren bange veur dit natuurgeweld, ma wössen ok det 't oale hoalt 't bos lange had 'ekweld. Noe kwam d'r lössigheid en plaats veur nieuwe plaenten en ziej zegt det noe de elfies in 't veurjoar doar komt daensen.

Trappeert

Het is zoa ne gewoonte.

Elken vriedagoavond noa het journaal van acht uur treft Harry, Frans en Jeffrey zich bie ear stamcafé net achter de keark in het doarp. Hetzölfde doarp waar zee bint geboren en noar school bint west.

Alle dree hebt ze weark in 'n bouw en woont nog bie de oale leu in, al mot ik zeggen dat Jeffry zien vader al vroeg oet de tied is kömmen.

Dree jongs, in leaftied schort ze mekaar nich zoavöl en dee löp al mooi op de dertig an.

Vuur de schoonheid van de vrouwleu hebt ze tot now an too weanig oog, als mot ik zeggen dat Harry 'n joar of wat ledden kort verkering hef had met Agnes van de köster. Mer Agnes hef ne aandere keus maakt.

Marinus 'n cafébaas wet nich aandere of de jongs bint op alle vriedagen vasten klaant, alleen op Stillen Vriedag, dan blijft ze in hoes.

Ounder het motto: *-koffie hebt wie in hoes al had-*, begint de jongs altied met 'n half liter Grolsch, um wieder op 'n oavond, getapt bier te dreerken.

Nee, begriep mie good, zee sjaskert nich al ear verdeende wekloon der duurhen.

Het is vuur ear nen oavond waar ze alle wek noar oetzeet.

Mangs sloet ze of met nen kloaren borrel, mer den mot dan wal van Marinus kommen en is dan ok 'n signaal dat het tied is um de deur too te doon.

En alle wek wördt het neijs duurnömmen, waarbie de voetbal toch wal veurop steet.

'Jongs kö'j mie evven helpen. Gerard Bosch wil vanoavond laat nog twaalf krat met halve liters ophalen en dee wil ik vast kloar zetten achter bie de containers.' 'Zol ie dat wal doon Mriens', zeg Harry, 'Zol ie dat wal doon, ie wet ja nooit wat hier allemoal langs koomp.'

Marinus kik de jongs luk voel an, knip ziene oagen too en in 'n half duuster van't café' kö'j zeen dat ze gleensterd. 'Nee jongs, doar hoof ie oe gen zoargen oaver te maken. Theo Damhoes hef kottens bie mie camera's ophangen. Ok bie de containers kan ik alles in de gaten holden.' En hee döt der weer dree glazen in.

Noadat de jongs zich drok hebt maakt besprekt ze zacht disse situatie.

'Wes wiezer', zeg Frans, 'dee camera's is wiesmakeriej, doarvuur is Mriens völs te völ nen pinnensnieder.' Grootsproak, is ear oordeel.

'Doar mot wie wat met doon', nemt Jeffrey het vuurtouw en noa wat gefluuster hen en wier bint ze der oet. Gerard Bosch is scheidsrechter bie de voetbal oet het noaberdoarp en mangs mot ear club ok doar hen. 'Nen thoesfluter', wet de jongs en wat mooi dat ze hem 'n moal ne hak könt zetten.

As Marinus de duur too döt en de lechten in hoes oet goat, sloept de jongs roond het cafe. De twaalf kratten halve liters wördt toesked met twaalf kratten met leuge fleske dee Marinus achter het café in opslag hef stoan. Met de tuinslang wördt ze vol doan met water, plop, 'n dop der op en op de stie zet bie de containers. De roade lämpkes van de camera's knippert, mer dat doot de nepcamera's ok. De jongs goat met plezeer op hoes op an.

De hele wek vernemt ze niks en as ze vriedagoavond in het café komt zeg Marinus ear vreendelijk goeijendag. 'Nog neijs jongs', zeg hee en hef weer den voelen lach.

Zoa tegen tien uur koomp Gerard Bosch der in. Ongebroekelijk, den koomp aandere hier nooit. De jongs kriegt het luk benauwd, mer der wördt numms oaver proat.

Het is al roond half elf as Marinus de TV anzet. 'NOS Studio Sport', zeg hee. De jongs en ok Gerard goat der vuur zitten en kiekt noar 'n half duuster scheerm, waar op 'n gegeven moment drie keerls te zeen bint dee an het sleppen bint met kratten bier.

Het hef gen commentaar neudig.

'n Lesten borrel van dissen oavond wördt betaald duur Harry, Frans en Jeffrey.

Bert Wolbert-Oldenzaal-

Miit den Arsch in der Butter

Hoe kun'j het nou béter treffen. Wi'j nao een lange reis vanuut oen vakantie adres in Italië, aovernachten in een klein plaatsie in Duutslaand. Blikt daar net op dat moment een wienfeest te wezen. Hoe kun ie oe nou een mooiere ofsluuting van de vakaantie bedeenken. Wij völlen dus echt Mit den Arsch in der Butter.

Het was veur oons en het bevriende stel waar wij zo'n veertien dagen mit op etrukken waren duudelijk, dit wollen wij ook nog wel éven mitmaken. Dus toch nog maar een keer de koffers deurezucht omme te kieken of wij kleren zullen kunnen vienen die nettjes en schone genog waren umme op zo'n feestaovond in rond te lopen.

Dat bleek trouwens achterof helemaole niet neuodig. De Duutsers die daar kwamen hadden zich ook gien ien van allen in de zondaagse goed gesteuken. Wussen denk ik allemaole wel wat hun te wachten stund.

Veule wien en veule lol.

Gek genog hoefde ie daar helemaole gien entree te betalen. En ook de wien was helemaole voor niks. Net zoveule a'j maar op kunnen en hebben wollen. Het enige wa'j daar betalen mussen, was een wienglas.

Nou ik moet zeggen, ik bin daar op die aovond hiele aandere Duutsers tegen ekomen dan ik dacht te kennen.

Duutsers stief en kleurloos? Ik weet nou wel béter!

Duutsers gien gevuul veur humor? A'j d'r die aovond bij mutten wezen!

Vanof het moment dat de bediening mit de wienflessen rondgung umme de glazen vol te schinken en de eerste klaanken van "Trink Trink Brüderlein Trink" klunken, zat de stemming d'r in.

Eerst nog wel wat onwennig maar mit behulp van een paar beste glazen wien en een stok of wat Duutsers die oons toch echt wel as Brüderlein zagen, hadden wij oons ook al snel aover egeven an het Duutse feestgevuul.

Wij zaten daar an lange taofels. En la-la-laden de schlagers die het Tiroler orkest speulden uut volle borst mit.

Intussen zorgden de Mädels van de bediening d'r veur da'j an wien niks te korte kwamen.

Wij vuulden oons helemaole op eneumen deur de Duutse feestgangers. Zij haokten in umme mit oons mit te deinen op de maoten van de muziek en proosten onophaoldelijk mit oons.

Wat een feest!

En toen de band de Holzhacker Polka gung speulen en ien van de orkestleden een paar keer reup "Auf den Tisch, Auf dem Tisch, waren wij al zo goed ingeburgerd dat wij as ien van de eersten mit een paar Duutsers op de taofel gungen staon umme daar een naor oons idee passende daans uut te voeren.

Wij hadden het daar eerlijk waar geweldig naor de zin en wij hadden ook zeker tot in de kleine uurties mit efeest, as wij niet steeds in oons achterheufd hadden: "wij mut morgen weer rieden, wij mut nog een stok."

Jammer, hiel jammer!

Henk Hooijer -Zwartsluis-

Skaemte

Veurzechtig eur knoflege, gerimpelde, olde aandn over mekaere vrieuvnd skærrelt Anne deur eur kaemertien. Op 't olderwesse theetèufeltien stoan twie köppies kloor en op een skötteltien lengn een paer zeebeskuties.

Eur oogn gliern noar de angklokke, die gef zowat alf drieë an.

Nog wat snipsnoorderij'n verskoevnd, die op 't dressoir stoan, kek ze nog ien keer rond ... ja now is alles veur mekaere... now kan ze koomn.

Met beide aandn stuunnd op de ærmlunign löt ze eur langzem in de kraeknde, rietn stoel zakkn. Dat muut altied met overlæg gebeurn, maer now ielemoale, want eur ræchterknie dut weer zo zeer.

Zie zit nog niet of zie kump alweer in de bienn. Ef ze now al waeter op'ezet en een skeppien thee in de pot edoan?

Zo vlugge as eur olde bienn eur kunn draegn skufelt ze noar de keukn, woor de ketel met waeter al op 't gasstel stet en de witporseleinn theepot met rose bluumpies al op 't aanræcht.

Nog maer eevn wachtn met 't gas ansteekn, dat kan ook nog wel as eur visite dr is, aandens stet de thee zo lange te zokern.

Muuizum löp ze weerumme, maer now get ze niet zittn.

Stuunnd op de veinsterbaanke, woorin an weerskaantn een bluuinde geranium stet, kek ze tussn de lange gerdienn deur, de stroate in of ze al wat ziet koomn, maer over de stoepe kump allienig een jonge vrouwe achter een skoefwaegn an.

En ek... ek eb 't die dag zo verskrekkelijk druk!

Vanmörn e'k de buutnboel e'doan en net, draekt noa de middug, de bosskoppn. Now zit 'k een bietien uut'e'teld op de baanke met een glaesien fris, nog gien tied um een köppien thee te zettn, want dr leg nog een staepel striekgoed op mi'j te wachtn.

Eevn gun 'k mi'j de tied um iene van de weekblaedn in te kiekn, die ook al drie weekn kloor lengn um e'leezn te wörn, maer dr is wat onrustigs in mi'j, iets onbestemds wat ak niet kan plaesn, net o'k wat vergete, maer 'k wiete niet wat.

'k Zette 't uut mien eufd, as 't wat bezunders was zo'k 't mi'j nog wel ærinnern en zo rap meugelijk maek 'k alles of wat nog edoan muut wörn.

Met bedachtzame beweegngn, olde meinsn eign, spuult Anne teegn vuuf uur de theepot onder de kraen' umme. De broene blaegies en stökkies blienv stoekn veur de ofvoer van de geutstien en met een pepiertien groffelt ze alles bi'j mekaere en gooit 't bi'j 't ofval.

Maer goed dat ze 't waeter nog niet an de kook ebracht ad, de ketel was eur aandens zeker dreug'ekookt.

Zie zucht ies een keer. Zie ad dr zo noar uute'keekn, zovule volk kreeg ze niet meer over de vloere de leste tied. Aaj zelf zo old wörn, dan vaaln oe eevnolders en aandere meinsn um oe èn wæg en dan blief ie miestal ienzem achter.

Maer vanmiddug zol ze proat kriegn en dat vund ze altied zo plezierig!

Een bietien somber get ze terugge noar de kaemer.

Och... dr zol wel een verklorige veur weezn, jonge meinsn ebbn zovule an 't eufd en misskien zol ze mörn wel koomn of anders d' aandre weke.

Zie zet de köppies weer in de kaste en de zeebeskuties dut ze weer in 't trummegien.

Dan get ze weer, net zo muuzum as vanmiddug, zittn en zie verget ielemoale de overgerdienn dechte te skoevn.

En ek... ek bin d' aandre dag 't onrustige gevuul ielemoale kwiet en vol ni'je energie stört 'k mi'j op alleraande zaekn die mi'j bezig oln.

En zo roazn wi'j de weke deur.

Op zundagmörn goan wi'j met mekaere noar de kærke. De klokke ef al veur de twiede keer e'lud en stiewig stappn wi'j deur. De prekklnde winterkolde dut een anslag op onze gezechtn, maer ie wörn dr wel goed elder van.

't Gef mi'j altied zo'n vredig gevuul saemn met al die aandern noar die iene plække te trækkn en opgewækt knek 'k noar alle kaantn.

Dan opies zie 'k eur.

Eur olderwesse utien is wat skiefezakt en krummelig skufelt ze op de kærkdeure an. Een man die een paer riege veur ons löp grep eur eevn an de elleboge as ze driegt te strukeln bi'j 't opstæppien. Wat langzamer dan gewoonlijk, umdat 't olde meinse de boel wat opöldt, goaw noar binn woor as 't spuuln van 't örgel ons al teegnkump.

Ek kome skuin achter eur te zittn en mien oogn wörn maer noar eur toe e'trökkn. 'k Mage wel ies weer noar eur toe... of a'k dat al toe'ezægd? Nee toch... dan zo 'k dat toch wel wietn!

De onruste van eerder disse weke overspuult mi'j weer en 'k vergete noar de preke te luustern.

As noa de slotzang 't volk begint te loopn buug 'k eevn noar veurn. "Is 't goed da'k wonzedagmiddug een köppien thee kome drinkn?" vroag 'k.

Eur oogn lechtn op. "Goed deerne, koomt maer teegn alf drie, dan kuw weer wat bi'jproatn."

Een lecht skuldgevuul druk 'k noar achtern en die zundagmiddug kan'k eindelijk al 't kraantewærk wat a'k nog achter bin inaeln.

Die wonzedagmiddug eraelt um 't zelfde ritueel as veurige weke.

Köppies en kukies die d' iele middug lengn te wachtn wörn as 't begint te donkern weer op'ebörgn en ek bin mi'j nærns wat van bewust, want van alle kaantn wördt dr weer ies een beroep op mi'j edoan en an mi'j e'trökkn. 'k Lope mi'j zelf veurbi'j. Maer now..., now a'k dr achterstoa kan 'k mi'j niet indeinkn dat dr toe gien belle-gien is goan rinkeln, dat mien ge'eugn 't of ef loatn wietn, mi'j in de steek eloatn ef!

De zundag dr op mis 'k eur in de kærke en nog e'k neks in de gaetn. Eevn weer dat onbestemde gevuul woor a'k gien wæg mee wiete, maer dat is dan ook alles.

'k Neme mi'j veur um disse weke 't olde meinse ies te bezuukn, want 't is al zo lang' eledn da' k bi'j eur ewest bin en as 't disse weke niet lukt muu'k toeknde weke maer een ofsproake maekn. As 't ienmoal in mien agenda stet kan dr niet vule meer mis goan.

Ek bin eur al kwiet veur dat de felle oostnwiend mi'j buutn de kærkdeure pakt.

De iele værdere dag bin'k bezig met foto's in te plakkn en zelfvoldoan ruum 'k teegn tien uur alle rommel op.

Zo dat 'k um mooi e'kloord.

De ni'je wærkweke begint 's moandesmörns al vrog met alles wat dr noa zo'n weekend op oe of kump. 'k Bin bliede da'k een uur of alf elf de post langes zie koomn. Dat gef mi'j geleegnge umme eevn uut te bloazn en metiene de post deur te neemn.

Ek drukke 't knöppien van et koffiezetapperaat in en lope zonder jasse deur de kelte noar de grune brievenbusse, die veur an 't pad stet.

Met een klein staepeltien loop 'k op uus an en ik grille.

Of dat grilln van de kolde kump of van dat aandere wiet 'k niet!

Boovnan de staepel læg een witte enveloppe met een gries raendtien en dan wiet ie wel wat dat inöldt. Eevn overweeg 'k um eerst maer koffie te drinkn en dan 't overlidsbericht te leezen, maer toch skoef 'k as eerste de kleppe van de enveloppe terugge.

De letters skiemern een bietien veur mien oogn maer de vetgedrukte naeme springt fel noar veurn.

ANNETTE VAN PROOIEN

't Dringt maer langzem tot mi'j deur.

Annette... Annette..?

Inies wiet 'k e't. 't Is Anne... Anne is dood!

Veurzechtig loat 'k mi'j in de stoel zakkn en de rouwbrief zakt mi'j noar ondern. Zo'k toch net vanweke noar eur toe!

Een lecht skaemtegevuul kröp langs mien röggegrood noar boovn. 'k Ad best ies eerder bi'j eur kunn kiekn, maer ja... dat is achterof proatn, 'k bin niet egoan... en door zit 'k now een bietien mee.

Zonder koffie te drinkn goa 'k noar mien wærkkaemer umme værder te rommeln, maer 'k kan Anne niet kwiet raekn.

Op mien wærktoafel is 't een grote bende en an de waand angn wel tien kleefpepierties. Eerst maer ies kiekn wat door van wæg kan. Mien oogn goan van 't iene noar 't aandere blaegien en mien aandn pakkn automatisch wæg wat wæg kan.

Dan as etröffn blief 'k zittn. Mien aand blef vanzelf in de lucht stoekn. Ielemoale an de linkerkaante angt 't gele berichien.

WOENSDAGMIDDAG HALF DRIE NAAR ANNE!!!

Drie uutroepstekns dr achter da'k 't maer niet zal vergeethn! Maer 't ærgste is de doatum... de doatum die dr bi'j stet!

Die doatum is al zowat twee weekn verloopn en verslaegn læg 'k mien aandn ondersteboovn op mien wærkblad.

Dat gebaer gef in ien keer mien gemoedstoestand weer.

En ek... ek skaeme ... ek skaeme mi'j zo!

Riek van der Wulp -Genemuiden-

Suja suja kiendtien...

*Longe, songe riege
Twintig in de stiejge
Datig in de rozenkraons
Assemaal op de hoeke
Kukeleku*

Vriezenveen

Tot een volgende keer!

*